

Voor buitengewone verloskundige hulp wordt *f* 10.—, voor rijtuig bij nachtbezoeken *f* 1.50 vergoed.

Zieken- en wandelbriefjes mogen niet meer worden verlangd.

Het maximum bij één geneesheer in te schrijven verzekerden is teruggebracht tot 2500 volwassenen.

De welstandsgrens bedraagt voor ongehuwden *f* 800.—, voor gezinnen *f* 1400.—, voor elk kind dat het gezin meer telt dan één wordt de grens *f* 100.— verhoogd, tot ten hoogste vijf. Een contrôle-bureau, samengesteld uit vertegenwoordigers der fondsen, der V. v. Z., der apothekers en van het Algemeen Ziekenfonds (A. Z. A.) zal hierop toezicht oefenen. (Dat het werk van het bureau niet overbodig is, blijkt weder uit een verhaal in het *Pharm. Weekbl.* van 11 Aug. van een gezin, dat van den busdokter een recept voor sulfas zincicus had gekregen, strekkende voor een geheele maand, omdat mijnheer en mevrouw met de kinderen *een maand naar Zandvoort gingen!*)

Voor *specialistische hulp* verwijst de huisarts de patiënten naar een specialisten-poli-kliniek, tenzij de patiënt zelf uitdrukkelijk verlangt, een universiteitspolikliniek te raadplegen, of de huisarts, met toestemming van den verzekerde, voorlichting van een hoogleeraar verlangt of diens beslissing wenscht bij verschil van meening met een specialist, doch niet zonder voorkennis van dezen.

Overtreding der bepalingen van de overeenkomst door één der partijen kan worden gestraft met boete tot ten hoogste *f* 1000.—, onverminderd de eventueel verschuldigde schadevergoeding. Op de artsen kunnen bovendien de volgende strafmaatregelen worden toegepast:

- a. staking van inschrijving van nieuwe leden gedurende ten hoogste één jaar;
- b. ontzegging van verdere deelneming gedurende ten hoogste den duur van het contract.

Het contract is aangegaan voor 5 jaren, en kan telkens stilzwijgend met 3 jaren worden verlengd.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE ARTSEN, APOTHEKERS EN ZIEKENFONDSEN TE AMSTERDAM.

Naar aanleiding van een door hem in n°. 5 van dit *Tijdschrift* gerefereerd stukje uit het *Pharmaceutisch Weekblad* maakt de redacteur van „Binnenland” op bldz. 416 de opmerking, dat er „eenige overeenkomst” zou bestaan tusschen de wijze, waarop de strijd tusschen de apothekers en de ziekenfondsen te Amsterdam is bijgelegd, en de wijze, waarop de strijd tusschen de artsen en de ziekenfondsen is beëindigd.

Hij, die bekend is met den chaotischen toestand, waarin het ziekenfondswezen te Amsterdam verkeerde, zal geen moeite hebben in het contract, waarvan aan de redactie een afdruk is toegezonden en dat ongetwijfeld geheel of gedeeltelijk een plaats zal vinden in dit *Tijdschrift*, de velerlei ingrijpende verbeteringen aan te treffen, die de vrucht zijn van de talloze, langdurige besprekingen en briefwisselingen, door V. v. Z. en A. N. met de fondsen gevoerd.

Het kan niet anders, of veel van wat de door ons verkregen reorganisatie van het ziekenfondswezen totstandbracht, moest automatisch ook den apothekers ten goede komen, wien het ongevraagd in den schoot werd geworpen. Dit zal toch niet door den schrijver in het *Pharmaceutisch Weekblad* worden bedoeld, want hij spreekt van de tusschen ziekenfondsen en apothekers bereikte „overeenstemming”?

Hebben de laatsten nog overigens veel verkregen? Met belangstelling zien wij de openbaarmaking tegemoet van de voorloopige overeenkomst met de Maatschappij tot bevordering der Pharmacie, het contract, dat „op sommige punten wat voordeelig” zou zijn dan het onze.

Indien na lezing dier contracten nog iemand anders den indruk mocht behouden,

dat de ziekenfondsen „de(n) artsen en apothekers de baas zijn”¹⁾, zou mij dat, voor zooveel de artsen betreft, buitengewoon verbazen.

Ten aanzien van de wenschelijkheid om bij het voeren eener actie samen te gaan met de apothekers blijven de Amsterdamsche huisartsen en specialisten hun eigen standpunt innemen, dat door het voorgevallene in geen enkel opzicht is gewijzigd.

Amsterdam, 9 Augustus 1917.

H. D. DE HAAS.

VIVISECTIE.

Wanneer onze eerste beheerende redacteur, zwevend boven den „grooten geestelijken oceaan” speurt naar een onderwerp, dat hij aan zijn pen kan rijgen en als hij dan alvorens op het slachtoffer neer te schieten daaromheen eerst in elegante glijvlucht een reeks van sierlijke kringen beschrijft, let dan goed op; want dan kan het gebeuren, dat hij in het midden van een fraaie cirkelboog in eens uitschiet en een rare buiteling maakt. Is het tengevolge van een dergelijke „stijlbuiteling” dat hij in zijn artikel over vivisectie in dit *Tijdschrift* n°. 5 o. a. van de geheel-onthouding spreekt als van een dwaalleer?

Door over geheel-onthouding te schrijven in verband met andere onderwerpen, pas in dit *Tijdschrift* behandeld, die niet in de eerste plaats van geneeskundig belang zijn, maar den geneeskundigen natuurlijk wel belang inboezemen, wordt het vermoeden gewekt, dat dit onderwerp ook spoedig aan de orde zal komen.

Ik zou dat zeer toejuichen; dan zal prof. G. VAN RIJNBEEK meer met redenen omkleed tot zijn gevolgtrekkingen kunnen komen.

Nu meen ik er tegen te moeten opkomen, dat hij eventjes in het voorbijgaan over een belangrijke beweging, zooals de geheelonthouding er een is „la mort sans phrase” uitspreekt.

Utrecht, 8 Augustus 1917.

B. D. G. KAPPENBURG.

[Gaarne zal ik te gelegener tijd ook de geheelonthoudingsbeweging eens bespreken].

G. VAN RIJNBEEK.

NOG ALTIJD GEEN BESLISSING.

In de algemeene vergadering van 7 Juli 1913 kwam een voorstel van de afdeling 's-Gravenhage e. O. in behandeling, waarvan de strekking was, dat aan een commissie van geneeskundigen en apothekers zou worden opgedragen, een onderzoek in te stellen naar de „chemische, pharmacologische, therapeutische en oeconomische waarde” der ingevoerde fabriekmatig bereide geneesmiddelen en voedingspraeparaten.

Prof. HIJMANS VAN DEN BERGH praeadviseerde, te bevorderen „het tot stand komen van een instituut”, dat dezelfde taak zou hebben. Dr. PINKHOF (tweede praeadviseur) voelde veel voor de bedoeling van het voorstel, doch wilde uit praktische overwegingen den werkkring der te benoemen commissie beperken. De derde praeadviseur, prof. VAN DER WIELEN, verwachtte veel heil van wettelijke bepalingen op den handel en de bereiding der bedoelde geneesmiddelen. In de vergadering deelde de hoofdbestuurder-secretaris mede, later van prof. VAN DER WIELEN te hebben vernomen, dat van wege de Ned. Maatschappij tot bevordering der Pharmacie te Amsterdam een laboratorium zou worden opgericht „zooals door de afdeling 's-Gravenhage e. O. wordt beoogd” en dat „het zou kunnen, dat met die plannen de grond voor het voorstel van genoemde afdeling vervalft”. Op zijn voorstel werd daarom besloten de behandeling van het voorstel voorloopig aan te houden, nadat de afgevaardigde van 's-Gravenhage e. O. had verzocht, „wanneer in den loop van den tijd het hoofdbestuur of den hoofdbestuurder-secretaris mocht blijken, dat medewerking van onze zijde noodig en wenschelijk is”, dat in dat geval „een voorstel die medewerking te

¹⁾ In het bericht staat: „Wij behoeven er geen doekjes om te winden, thans zijn de ziekenfondsen, de artsen en de apothekers de baas”. Het verband, waarin deze zin vóórkomt, wettigt het vermoeden, dat de weglating van de boven door mij tusschen haakjes geplaatste *z* op een lapsus moet berusten.